

URZĄD MIEJSKI W WYRZYSKU

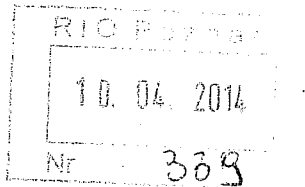
Wyrzysk ul. Bydgoska 29

tel.(67) 286-24- 00, fax. (67) 286-26-26

e-mail: urząd@wyrzysk.pl

Wyrzysk , 2014.04.07

OR 1710.1.2014

Pani

Grażyna Wróblewska

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej

w Poznaniu

Zgodnie z art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych wnoszę zastrzeżenia do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym WK-0911/53/2013 z dnia 21 marca 2014 roku (wpływ 24 marca 2014 r.) dotyczącego wyników kompleksowej kontroli gospodarki finansowej Miasta i Gminy Wyrzysk za 2012 rok.

W zakresie części I ust. 3. pkt 2

Nie zgadzam się ze stwierdzeniem, że nieprawidłowo przeprowadzono inwentaryzację w zakresie weryfikacji składników majątkowych. W wystąpieniu, w tej samej kwestii raz odniesiono się do składu zespołu weryfikacyjnego, a następnie wskazano na to, iż spis z natury powinien dostarczyć obiektywnych informacji o rzeczywistym stwierdzeniu istnienia poszczególnych składników majątkowych, tymczasem nie był to spis z natury składników majątkowych. Inwentaryzację pełną tych składników przeprowadza się raz na cztery lata, co zgodnie z ustawą o rachunkowości przeprowadzono w 2011 roku. Natomiast dokumenty przedłożone do kontroli dotyczyły inwentaryzacji rocznej na dzień 31.12.2012 roku, polegającej na weryfikacji salda wynikającego z ksiąg rachunkowych z dokumentami źródłowymi. Inwentaryzację wyżej wymienionych składników przeprowadzono więc zgodnie z ustawą o rachunkowości, mając również na względzie wskazówki zamieszczone w materiałach szkoleniowych „Zamknięcie ksiąg rachunkowych oraz sprawozdanie finansowe za 2012 rok” przekazanych uczestnikom szkolenia przeprowadzonego przez pracowników Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu w dniu 13.12.2012 roku, gdzie w zakresie weryfikacji gruntów wskazano, iż : „Dokonując weryfikacji gruntów w jednostkach o uprawnieniach właścicielskich, gdzie ilość i różnorodność transakcji w ciągu roku może być

duża pracownik zajmujący się gospodarką gruntami powinien dane znajdujące się w dziale księgowości zweryfikować z dokumentami źródłowymi: umowami kupna lub sprzedaży, przekształcenia prawa wieczystego użytkowania na własność, oddania w wieczyste użytkowanie, dzierżawę, najem” (strona 14 materiału szkoleniowego poświęcona inwentaryzacji). Zatem udział pracownika merytorycznego zajmującego się gospodarką gruntami w **zespole weryfikacyjnym** jest jak najbardziej zasadny. Dodam, że Przewodniczącą komisji inwentaryzacyjnej była inna osoba Pani Maria Dubownik.

W zakresie części I. ust. 6. pkt 1

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie określa sposobu rejestracji wydawanych decyzji – zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

W jednolitym rzeczowym wykazie akt organów gmin sprawom z zakresu wydawanych zezwoleń na sprzedaż alkoholu przyporządkowano tylko jeden symbol klasyfikacyjny – 7340, bez podziału na detal i gastronomię.

W związku z faktem, iż niedozwolona jest rozbudowa obowiązującego jrw o dodatkowe symbole i hasła klasyfikacyjne, w tutejszej jednostce sprawom z cyt. wyżej zakresu nadawany jest jeden symbol klasyfikacji, zarówno dla zezwoleń dotyczących gastronomii, jak i detalu.

Założone w tut. Urzędzie dwie odrębne ewidencje robocze: dla gastronomii i dla detalu, stanowią jedynie wewnętrzną rejestrację pomocniczą (dla ułatwienia dostępu do wydawanych dokumentów), nie wymaganą żadnym przepisem prawa.

W zakresie części I. ust. 8.

W wystąpieniu pokontrolnym wskazano, iż burmistrz nie ustaliła procedur dotyczących udzielania zamówień publicznych i konkursów o wartości nieprzekraczającej wyrażonej w złotych równowartości 14.000 Euro, czym naruszono przepisy art. 247 ust. 1 i 2 w związku z art. 68 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.). Nie można zgodzić się z takim twierdzeniem, gdyż art. 247 ust.1 i 2 cytowanej ustawy stanowią jedynie, iż: „1. Budżet jednostki samorządu terytorialnego wykonuje jej zarząd. 2. Zarząd jednostki samorządu terytorialnego sprawuje ogólny nadzór nad realizacją, określonych uchwałą budżetową, dochodów i wydatków, przychodów i rozchodów budżetu jednostki samorządu terytorialnego.” Przepis ust. 1 jest jedynie stwierdzeniem faktu prawnego, bowiem organ wykonawczy ze swej istoty wykonuje podejmowane przez radę uchwały, a ustawa ustrojowa wskazuje na szczególną i niezbywalną ogólną kompetencję organu wykonawczego w zakresie wykonywania budżetu. Z ust. 2 wynika, że do kompetencji organu

wykonawczego należy sprawowanie ogólnego nadzoru nad realizacją wielkości budżetowych. Przepisy art. 247 ufp są normami bardzo ogólnymi i w żaden sposób nie nakładają obowiązku ustalania jakichkolwiek procedur.

Przepis art. 68 ust.1. ufp definiuje kontrolę zarządczą w jednostkach sektora finansów publicznych jako ogół działań podejmowanych dla zapewnienia realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy. Przepis ust. 2 tegoż artykułu określa, iż celem kontroli zarządczej jest zapewnienie w szczególności: 1) zgodności działalności z przepisami prawa oraz procedurami wewnętrznymi.

Również przepisy art. 68 nie nakładają obowiązku ustalenia procedur wewnętrznych w poszczególnych zakresach działalności, w tym w zakresie zamówień publicznych, a jedynie wskazują, iż kontrola zarządcza ma prowadzić do zgodności działalności z obowiązującym prawem i procedurami wewnętrznymi, które – w mojej ocenie - należałoby ustanowić, jeśli przepisy prawa zobowiązują do ich ustalenia. Należy dodać, że żaden inny przepis ustawy o finansach publicznych, ani też przepisy ustawy prawo zamówień publicznych również nie nakładają obowiązku na kierownika jednostki do ustalenia procedur wewnętrznych w zakresie udzielania zamówień publicznych o wartości do 14. 000 Euro. Zatem w mojej ocenie, nie wystąpił tu przypadek naruszenia przepisów wskazanych w wystąpieniu pokontrolnym w tym zakresie.

W przeciwieństwie do ustawy o finansach publicznych z 2005 r., która nakładała na kierownika jednostki obowiązek ustalenia pisemnych procedur kontroli finansowej i zapewnienia ich stosowania, obowiązująca ustawa nie określa wprost katalogu obowiązkowych do wprowadzenia przez kierownika jednostki procedur kontroli zarządczej. Wskazano jedynie, że na kierowniku jednostki ciąży obowiązek zapewnienia funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, bez określania, w jaki sposób kierownik ma ten obowiązek realizować, w szczególności bez zobligowania go do ustalenia formalnych procedur obowiązujących na każdym szczeblu jednostki.

Zgodnie z przyjętymi komentarzami do cyt. na wstępie ustawy, jedną z dopuszczalnych form zapewnienia funkcjonowania kontroli zarządczej według ustawowo określonych kryteriów jest regulamin kontroli zarządczej lub zarządzenia w sprawie wykonywania (funkcjonowania) kontroli zarządczej, jednakże wprowadzenie takiego ujednoczonego i sformalizowanego dokumentu w jednostce nie wyczerpuje obowiązków kierownika, ani nie gwarantuje adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli.

Na system kontroli zarządczej składają się bowiem rozmaite dokumenty funkcjonujące w jednostce i regulujące jej działanie (przepisy wewnętrzne), w szczególności instrukcje, zakresy

czynności pracowników, regulaminy, zarządzenia itp. ale także działania o charakterze nieformalnym, wynikające ze zwyczajów i kultury pracy przyjętej w jednostce.

W zakresie części I ust.10. pkt 2 i pkt 3

Na podstawie gminnego programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Wyrzysk w 2012 roku, uchwalonego uchwałą Nr XVIII/174/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. (opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Woj. Wielkopolskiego z 2012 poz. 2438 z dnia 1.06.2012), odławianie bezdomnych zwierząt powierzono podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt - Firmie Vet-Agro Serwis ul. M. Konopnickiej 62, 64-980 Trzcianka.

Art.11 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz 1002 z późn. zm.) stanowi, iż zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin, a zgodnie z art.11 ust.3 ustawy o ochronie zwierząt odławianie zwierząt bezdomnych odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy o jakiej mowa w art.11a tej ustawy (coroczny program opieki nad zwierzętami). Art.11a ust.2 pkt 3 cyt. Wyżej ustawy stanowi o treści programu opieki nad zwierzętami, w którym jest (m.in) odławianie bezdomnych zwierząt.

Jednocześnie art.11a ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt umożliwia gminie powierzenie zadania odławiania bezdomnych zwierząt podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Ustawodawca założył więc, że podmiot prowadzący schronisko dla zwierząt może efektywnie odławiać bezdomne zwierzęta.

Wobec uchwalenia przez Radę Miejską w Wyrzysku gminnego programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt i powierzenia odławiania bezdomnych zwierząt podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt, Burmistrz w imieniu Gminy zobligowany był do zawarcia umowy z w/w podmiotem.

Ani ustawodawca, ani minister w przepisach wykonawczych tj. rozporządzeniu MSWiA z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt określając warunki jakie ma spełnić podmiot wyłapujący zwierzęta, nie wskazał miejsca prowadzenia schroniska, któremu Burmistrz w imieniu Gminy powierza w drodze umowy opiekę nad bezdomnymi zwierzętami. Sam fakt jego prowadzenia jest wystarczający do uznania takiego podmiotu za uprawniony do wykonania obowiązków nałożonych umową zawartą z gminą tj. wyłapywania zwierząt z jej terenu i przewożenia do prowadzonego schroniska. Nie istnieje terytorialna zależność między miejscem prowadzenia schroniska przed podmiot zawierający umowę z gminą, a obszarem gminy, z którego wyłapywane są zwierzęta. Co więcej nie zawsze musi to być podmiot posiadający zezwolenie, skoro zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy o

ochronie zwierząt organizacje społeczne mogą prowadzić schroniska dla zwierząt w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego. Jedynie przedsiębiorcy mają ustawowy obowiązek uzyskania zezwolenia na podstawie art. 7 ust.1 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Skoro więc intencją prawodawcy było umożliwienie prowadzenie schronisk organizacjom społecznym w dużo łatwiejszy sposób niż przedsiębiorcom (bez uzyskania zezwolenia) nie jest trafny zarzut naruszenia przepisu art.3 ust.2 ustawy o gospodarce komunalnej, iż Gmina ma obowiązek zawsze powierzyć wyłapywanie i opiekę nad bezdomnymi zwierzętami firmie posiadającej zezwolenie.

Należy też zauważyć, iż inne obowiązki ciążyą na gminie jako podmiocie zawierającym umowę prawa cywilnego gwarantującą wykonanie zadań gminy z ustawy o ochronie zwierząt, a burmistrzowi jako organie wydającym zezwolenie (decyzję) o jakim mowa w ustawie o utrzymaniu czystości na prowadzenie na jej terenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami. Nie istnieje prawny obowiązek powierzenia zadania odławiania bezdomnych zwierząt jedynie podmiotowi prowadzącemu schronisko, na prowadzenie którego zezwolenie wydał burmistrz tej gminy, z terenu której odławiane są zwierzęta.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że zakres działalności określonej w ustawie o utrzymaniu czystości (art. 7 ust.1 pkt 3) jako ochrona przed bezdomnymi zwierzętami nie został ustawowo zdefiniowany, nie można więc kategorycznie stwierdzić, iż w zakres ten wchodzi również czynności związane z odławianiem zwierząt. Tym bardziej, że zadanie to jako zadanie własne gminy zostało szczegółowo uregulowane w ustawie o ochronie zwierząt i powierzone aktem prawa miejscowego schronisku dla bezdomnych zwierząt podmiotowi posiadającemu wymagane uprawnienia, z którym to podmiotem Gmina zawarła stosowną umowę.

Z poważaniem:

BURMISTRZ
Małgorzata Bratkowska
Małgorzata Bratkowska